

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 995/2010**z dnia 20 października 2010 r.****ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Lasy przynoszą różnorodne korzyści środowisku, gospodarce i społeczeństwu, między innymi dostarczają drewno i inne niedrzewne produkty leśne oraz pełnią funkcje związane z ochroną środowiska, które są niezbędne dla ludzkości, takie jak utrzymywanie różnorodności biologicznej i funkcji ekosystemu, a także ochrona systemu klimatycznego.
- (2) W związku z rosnącym popytem na drewno i produkty z drewna na całym świecie oraz ze względu na słabości instytucjonalne i słabości w zarządzaniu, które występują w sektorze leśnym w wielu krajach będących producentami drewna, coraz większe obawy budzi zjawisko nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z nim handlu.
- (3) Nielegalne pozyskiwanie drewna jest powszechnym problemem o międzynarodowym znaczeniu. Stanowi ono znaczące zagrożenie dla lasów, gdyż jest częścią procesu wylesiania i degradacji lasów, będącego przyczyną około 20 % światowych emisji CO₂, zagraża różnorodności biologicznej i szkodzi zrównoważonej gospodarce leśnej i rozwojowi lasów, a także opłacalności rynkowej podmiotów działających zgodnie

z mającym zastosowanie ustawodawstwem. Przyczynia się ono również do pustynnienia i erozji gleby oraz może potęgować ekstremalne zjawiska pogodowe i powodzie. Ponadto nielegalne pozyskiwanie drewna ma skutki społeczne, polityczne i gospodarcze, stanowiące często przeszkodę w dokonywaniu postępów na drodze ku ładowi administracyjnemu oraz zagrażające źródłu utrzymania lokalnych społeczności zależnych od lasów, a także może być powiązane z konfliktami zbrojnymi. Zwalczanie problemu nielegalnego pozyskiwania drewna w kontekście niniejszego rozporządzenia ma w założeniu przyczynić się do realizacji starań Unii mających na celu łagodzenie zmiany klimatu w sposób efektywny pod względem kosztów i należy je postrzegać jako uzupełnienie działań i zobowiązań Unii w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

- (4) W decyzji nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającej szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽³⁾ jako działanie priorytetowe wskazuje się zbadanie możliwości podjęcia aktywnych środków w celu zapobiegania handlowi nielegalnie pozyskiwanym drewnem i zwalczania go oraz kontynuowanie aktywnego uczestnictwa Unii i państw członkowskich we wdrażaniu wydawanych lub zawieranych na poziomie światowym i regionalnym rezolucji i porozumień dotyczących kwestii związanych z lasami.
- (5) W komunikacie Komisji z dnia 21 maja 2003 r. zatytułowanym „Egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa (FLEGT): wniosek w sprawie planu działania UE” zaproponowano pakiet środków służących wspieraniu międzynarodowych wysiłków na rzecz rozwiązania problemu nielegalnego pozyskiwania drewna i związanego z nim handlu w kontekście ogólnych starań Unii na rzecz osiągnięcia zrównoważonej gospodarki leśnej.
- (6) Parlament Europejski i Rada z zadowoleniem przyjęły ten komunikat i uznały, że konieczne jest włączenie się Unii w światowe działania na rzecz rozwiązania problemu nielegalnego pozyskiwania drewna.
- (7) Zgodnie z określonym w komunikacie celem, jakim jest zapewnienie przywozu do Unii wyłącznie tych produktów z drewna, które zostały wyprodukowane zgodnie z ustawodawstwem krajowym kraju będącego producentem drewna, Unia prowadzi z krajami będącymi producentami drewna („krajami partnerskimi”) negocjacje w sprawie dobrowolnych umów o partnerstwie („FLEGT VPA”), które nakładają na strony prawnie wiążący obowiązek wdrożenia systemu zezwoleń oraz uregulowania handlu drewnem i produktami z drewna określonymi w tych umowach FLEGT VPA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2009 r. (Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 145), stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 1 marca 2010 r. (Dz.U. C 114 E z 4.5.2010, s. 17) oraz stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lipca 2010 r. (dotychczas niepublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, s. 1.

- (8) Z uwagi na znaczny wymiar i pilny charakter problemu konieczne jest aktywne wsparcie międzynarodowej walki z nielegalnym pozyskiwaniem drewna i związanym z nim handlem, tak by uzupełnić i wzmocnić inicjatywę zawierania umów FLEGT VPA, oraz poprawa synergii między strategiami politycznymi mającymi na celu ochronę lasów i osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska, w tym walkę ze zmianą klimatu i utratą różnorodności biologicznej.
- (9) Należy uwzględnić starania krajów, które zawarły umowy FLEGT VPA z Unią, oraz zawarte w nich zasady, w szczególności w odniesieniu do definicji legalnie wyprodukowanego drewna, a także należy nadal zachęcać kraje do zawierania umów FLEGT VPA. Należy również wziąć pod uwagę, że w ramach systemu zezwoleń FLEGT do Unii wywożone jest wyłącznie drewno pozyskane zgodnie ze stosownym ustawodawstwem krajowym oraz pochodzące z niego produkty. Dlatego drewno zawarte w produktach z drewna wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT⁽¹⁾, pochodzące z krajów partnerskich wymienionych w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005, powinno być uznawane za legalnie pozyskane, pod warunkiem że produkty te spełniają wymogi tego rozporządzenia i wszelkich przepisów wykonawczych.
- (10) Należy również uwzględnić fakt, że na mocy Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES), jedynie jej strony są uprawnione do przyznawania zezwolenia eksportowego CITES, jeśli gatunki objęte tą konwencją zostały pozyskane, między innymi, zgodnie z ustawodawstwem kraju wywozu. Dlatego drewno pochodzące z gatunków wymienionych w załącznikach A, B lub C do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽²⁾ powinno być uznawane za legalnie pozyskane, pod warunkiem że spełnia ono wymogi tego rozporządzenia i wszelkich przepisów wykonawczych.
- (11) Mając na uwadze, że należy zachęcać do wykorzystywania drewna uzyskanego z recyklingu oraz że włączenie takich produktów w zakres niniejszego rozporządzenia stanowiłoby nieproporcjonalne obciążenie dla podmiotów, zużyte drewno oraz produkty z drewna, których cykl życia zakończył się i które w innym przypadku zostałyby usunięte jako odpady, należy wyłączyć z zakresu niniejszego rozporządzenia.
- (12) Wprowadzanie po raz pierwszy do obrotu na rynku wewnętrznym nielegalnie pozyskanego drewna lub pochodzących z niego produktów powinno być zakazane na mocy jednego z przepisów niniejszego rozporządzenia. Biorąc pod uwagę złożoność problemu nielegalnego pozyskiwania drewna, przyczyny leżące u jego podstaw oraz jego skutki, należy podjąć konkretne środki, takie jak na przykład środki oddziałujące na postępowanie podmiotów.
- (13) W kontekście planu działań FLEGT Komisja oraz – w stosownych przypadkach – państwa członkowskie mogą wspierać oraz prowadzić analizy i badania dotyczące poziomów i charakteru nielegalnego pozyskiwania drewna w różnych krajach oraz udostępniać takie informacje publicznie, a także przyczynić się do zapewnienia podmiotom praktycznego doradztwa w zakresie mającego zastosowanie ustawodawstwa w krajach będących producentami drewna.
- (14) W związku z brakiem definicji uzgodnionej na poziomie międzynarodowym podstawą dla definicji zjawiska nielegalnego pozyskiwania drewna powinno być ustawodawstwo kraju, w którym drewno zostało pozyskane, w tym również rozporządzenia, a także wdrożone stosowne umowy międzynarodowe, których kraj ten jest stroną.
- (15) Wiele produktów z drewna poddawanych jest licznym procesom przed ich wprowadzeniem po raz pierwszy do obrotu na rynku wewnętrznym lub po ich wprowadzeniu do obrotu na rynku wewnętrznym. W celu uniknięcia wszelkich niepotrzebnych obciążeń administracyjnych tylko podmioty, które po raz pierwszy wprowadzają drewno i produkty z drewna do obrotu na rynku wewnętrznym powinny podlegać systemowi zasad należytej staranności, podczas gdy podmioty handlowe w łańcuchu dostaw powinny mieć obowiązek podawania podstawowych informacji o swoim dostawcy oraz o swoim odbiorcy, aby umożliwić identyfikowalność drewna i produktów z drewna.
- (16) Zgodnie z podejściem systemowym podmioty wprowadzające po raz pierwszy drewno i produkty z drewna do obrotu na rynku wewnętrznym powinny podjąć odpowiednie kroki, aby upewnić się, że nielegalnie pozyskane drewno i pochodzące z niego produkty nie są wprowadzane do obrotu na rynku wewnętrznym. W tym celu podmioty powinny postępować z należyłą starannością, stosując system środków i procedur w celu zminimalizowania ryzyka wprowadzenia do obrotu na rynku wewnętrznym nielegalnie pozyskanego drewna i produktów pochodzących z takiego drewna.
- (17) System zasad należytej staranności obejmuje trzy elementy właściwe dla zarządzania ryzykiem: dostęp do informacji, ocenę ryzyka i ograniczanie stwierdzonego ryzyka. System zasad należytej staranności powinien zapewniać dostęp do informacji o źródłach oraz o dostawcach drewna i produktów z drewna wprowadzanych po raz pierwszy do obrotu na rynku wewnętrznym, w tym do stosownych informacji dotyczących na przykład zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem, kraju pozyskania, gatunku, ilości oraz, w stosownych przypadkach, regionu w danym kraju i zezwolenia na pozyskanie. Na podstawie tych informacji podmioty powinny przeprowadzić ocenę ryzyka. W przypadku gdy ryzyko zostanie stwierdzone, podmioty powinny je ograniczyć w sposób proporcjonalny do stwierdzonego ryzyka w celu zapobiegania wprowadzaniu do obrotu na rynku wewnętrznym nielegalnie pozyskanego drewna i produktów z takiego drewna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, s. 1.

- (18) Aby uniknąć zbędnych obciążeń administracyjnych, od podmiotów, które już stosują systemy lub procedury spełniające wymogi niniejszego rozporządzenia, nie należy wymagać ustanawiania nowych systemów.
- (19) W celu uznania wzorcowych rozwiązań w sektorze leśnictwa w procedurze oceny ryzyka można wykorzystywać certyfikację lub inne systemy zweryfikowane przez strony trzecie, przewidujące weryfikację zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem.
- (20) Sektor drewna ma istotne znaczenie dla gospodarki Unii. Ważnym jego elementem są organizacje skupiające podmioty, gdyż reprezentują one interesy sektora na szeroką skalę i współdziałają z różnymi zainteresowanymi stronami. Organizacje te dysponują również wiedzą specjalistyczną i potencjałem, które umożliwiają analizowanie stosownego ustawodawstwa i służą swoim członkom pomocą w ich przestrzeganiu, ale nie powinny wykorzystywać swoich kompetencji, aby dominować na rynku. Aby ułatwić wdrożenie niniejszego rozporządzenia oraz przyczynić się do wypracowania wzorcowych rozwiązań, należy uznać organizacje, które określiły wymogi zasad należytej staranności, spełniające wymogi niniejszego rozporządzenia. Uznawanie organizacji monitorujących i wycofywanie tego uznania powinny odbywać się w sposób uczciwy i przejrzysty. Wykaz takich uznanych organizacji powinien zostać podany do publicznej wiadomości, aby umożliwić podmiotom korzystanie z ich usług.
- (21) Właściwe organy powinny przeprowadzać kontrole organizacji monitorujących w regularnych odstępach czasu celem sprawdzenia, czy skutecznie wypełniają obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. Ponadto właściwe organy powinny starać się przeprowadzać kontrole w przypadku posiadania stosownych informacji, w tym uzasadnionych zastrzeżeń stron trzecich.
- (22) Właściwe organy powinny monitorować, czy podmioty skutecznie spełniają obowiązki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu. W tym celu właściwe organy powinny, w stosownych przypadkach w oparciu o plan, przeprowadzać urzędowe kontrole, które mogą obejmować również kontrole na terenie danych podmiotów i kontrole w terenie, oraz powinny mieć możliwość wymagania od podmiotów podjęcia – w razie konieczności – działań zaradczych. Ponadto właściwe organy powinny starać się przeprowadzać kontrole w przypadku posiadania stosownych informacji, w tym uzasadnionych zastrzeżeń stron trzecich.
- (23) Właściwe organy powinny prowadzić zapisy z kontroli i udostępniać stosowne informacje zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska ⁽¹⁾.
- (24) Ze względu na międzynarodowy charakter zjawiska, jakim jest nielegalne pozyskiwanie drewna i związany z nim handel, właściwe organy powinny współpracować ze sobą oraz z organami administracyjnymi państw trzecich oraz z Komisją.
- (25) Aby ułatwić podmiotom wprowadzającym drewno i produkty z drewna do obrotu na rynku wewnętrznym spełnianie wymogów niniejszego rozporządzenia, przy uwzględnieniu sytuacji małych i średnich przedsiębiorstw, państwa członkowskie, w stosownych przypadkach przy pomocy Komisji, powinny zapewniać podmiotom pomoc techniczną oraz inne wsparcie, a także ułatwiać wymianę informacji. Pomoc taka nie powinna zwalniać podmiotów z obowiązku zachowania należytej staranności.
- (26) Podmioty handlowe i organizacje monitorujące powinny powstrzymać się od działań, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celu niniejszego rozporządzenia.
- (27) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby stosowano skuteczne, proporcjonalne i odstraszające sankcje za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty, podmioty handlowe i organizacje monitorujące. Przepisy krajowe mogą przewidywać, że po nałożeniu skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za naruszenia zakazu wprowadzania do obrotu na rynku wewnętrznym nielegalnie pozyskanego drewna lub pochodzących z niego produktów takie drewno lub produkty z drewna nie powinny być konieczne niszczone, lecz mogą zostać wykorzystane lub rozdysponowane w celach zgodnych z interesem publicznym.
- (28) Komisja powinna zostać uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), dotyczących procedur uznawania oraz cofania uznania organizacji monitorujących, dalszych właściwych kryteriów oceny ryzyka, które mogą być niezbędne do zastąpienia kryteriów już przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, oraz dotyczących wykazu drewna i produktów z drewna, do których ma zastosowanie niniejsze rozporządzenie. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami.
- (29) Aby zapewnić jednolite warunki dla wdrażania, należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania szczegółowych przepisów dotyczących częstotliwości i charakteru kontroli organizacji monitorujących przez właściwe organy, a także systemów zasad należytej staranności, z wyjątkiem tych odnoszących się do dalszych stosownych kryteriów oceny ryzyka. Zgodnie z art. 291 TFUE przepisy i zasady ogólne dotyczące mechanizmów kontroli dokonywanej przez państwa członkowskie w odniesieniu do wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji należy określić z wyprzedzeniem za pomocą rozporządzenia przyjętego w trybie zwykłej procedury ustawodawczej. Do chwili

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.

przyjęcia nowego rozporządzenia w dalszym ciągu ma zastosowanie decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, która nie ma zastosowania.

- (30) Podmiotom i właściwym organom należy pozostawić rozsądny okres czasu, w celu umożliwienia im przygotowania się do spełniania wymogów niniejszego rozporządzenia.
- (31) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie wspieranie walki z nielegalnym pozyskiwaniem drewna i związanym z nim handlem, nie może zostać osiągnięty indywidualnie przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego rozmiary możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia obowiązki podmiotów wprowadzających drewno i produkty z drewna po raz pierwszy do obrotu na rynku wewnętrznym, a także obowiązki podmiotów handlowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „drewno i produkty z drewna” oznaczają drewno i produkty z drewna określone w załączniku, z wyjątkiem produktów z drewna lub części składowych takich produktów wytworzonych z drewna lub z produktów z drewna, których cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady, jak określono w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów⁽²⁾;
- b) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczenie odpłatnie lub nieodpłatnie – dowolnym sposobem i niezależnie od stosowanej techniki sprzedaży – drewna lub produktów z drewna po raz pierwszy na rynek wewnętrzny do celów dystrybucji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej. Termin ten obejmuje także dostawę przy zastosowaniu środków porozumiewania się na odległość określonych w dyrektywie 97/7/WE Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽³⁾. Dostarczanie na rynek wewnętrzny produktów z drewna wytworzonych z drewna lub produktów z drewna już wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym nie stanowi „wprowadzania do obrotu”;

- c) „podmiot” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wprowadza drewno lub produkty z drewna do obrotu;
- d) „podmiot handlowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która w ramach działalności handlowej zbywa lub nabywa na rynku wewnętrznym drewno lub produkty z drewna już wprowadzone do obrotu na rynku wewnętrznym;
- e) „kraj pozyskania” oznacza kraj lub terytorium, gdzie zostały pozyskane drewno lub drewno wchodzące w skład produktów z drewna;
- f) „legalnie pozyskane” oznacza pozyskane zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem kraju pozyskania;
- g) „nielegalnie pozyskane” oznacza pozyskane z naruszeniem mającego zastosowanie ustawodawstwa kraju pozyskania;
- h) „mające zastosowanie ustawodawstwo” oznacza ustawodawstwo obowiązujące w kraju pozyskania i dotyczące następujących zagadnień:
- praw do pozyskiwania drewna w prawnie wytyczonych granicach,
 - opłat za uzyskanie praw do pozyskiwania drewna, opłat za drewno, w tym należności związanych z pozyskiwaniem drewna,
 - pozyskiwania drewna, w tym ustawodawstwo dotyczące środowiska i lasów, w tym również gospodarki leśnej i zachowania różnorodności biologicznej, w przypadku gdy jest ono bezpośrednio związane z pozyskiwaniem drewna,
 - praw stron trzecich dotyczących użytkowania i posiadania, na które wpływa pozyskiwanie drewna, oraz
 - handlu i ceł w zakresie, w jakim dotyczą one sektora leśnictwa.

Artykuł 3

Status drewna i produktów z drewna objętych FLEGT i CITES

Do celów niniejszego rozporządzenia za legalnie pozyskane uważa się drewno zawarte w produktach z drewna wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 2173/2005 pochodzące z krajów partnerskich wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia oraz spełniające przepisy tego rozporządzenia i przepisy wykonawcze do niego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s. 19.

Do celów niniejszego rozporządzenia za legalnie pozyskane uważa się drewno pochodzące z gatunków wymienionych w załącznikach A, B lub C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz spełniające przepisy tego rozporządzenia i przepisy wykonawcze do niego.

Artykuł 4

Obowiązki podmiotów

1. Wprowadzanie do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna lub produktów pochodzących z takiego drewna jest zabronione.

2. Podmioty postępują z należyłą starannością, wprowadzając do obrotu drewno lub produkty z drewna. W tym celu stosują one zestaw procedur i środków zwany dalej „systemem zasad należytej staranności”, określony w art. 6.

3. Każdy podmiot utrzymuje i regularnie ocenia stosowany przez siebie system zasad należytej staranności, z wyjątkiem sytuacji, w której dany podmiot korzysta z systemu zasad należytej staranności ustanowionego przez organizację monitorującą, o której mowa w art. 8. Jako podstawę dla systemu zasad należytej staranności można wykorzystać istniejący na mocy ustawodawstwa krajowego nadzór oraz wszelkie dobrowolne mechanizmy kontrolne, które spełniają wymogi niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Obowiązek identyfikowalności

Podmioty handlowe muszą być w stanie zidentyfikować następujące elementy w łańcuchu dostaw:

- a) operatorów lub podmioty handlowe, którzy(-e) dostarczyli(-ły) drewno i produkty z drewna; oraz
- b) w stosownych przypadkach – podmioty handlowe, którym dostarczyły drewno i produkty z drewna.

Podmioty handlowe przechowują informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przez co najmniej pięć lat i przekazują te informacje właściwym organom na ich wniosek.

Artykuł 6

Systemy zasad należytej staranności

1. System zasad należytej staranności, o którym mowa w art. 4 ust. 2, obejmuje następujące elementy:

- a) środki i procedury zapewniające dostęp do następujących informacji dotyczących dostarczania przez dany podmiot drewna lub produktów z drewna wprowadzanych do obrotu:

— opis, w tym nazwa handlowa i rodzaj produktu, jak również nazwa zwyczajowa gatunków drzew oraz, w stosownych przypadkach, pełna nazwa naukowa,

— kraj pozyskania oraz, w stosownych przypadkach:

- (i) region pozyskania drewna w danym kraju; i
- (ii) zezwolenie na pozyskanie,

— ilość (objętość, waga lub liczba jednostek),

— nazwa i adres dostawcy dostarczającego drewno podmiotowi,

— nazwa i adres podmiotu handlowego, któremu dostarczono drewno i produkty z drewna,

— dokumenty lub inne informacje potwierdzające, że drewno to i produkty z drewna spełniają wymogi mającego zastosowanie ustawodawstwa;

- b) procedury oceny ryzyka umożliwiające podmiotowi analizę i ocenę, czy istnieje ryzyko, że nielegalnie pozyskane drewno lub produkty pochodzące z takiego drewna zostaną wprowadzone do obrotu.

W takich procedurach uwzględnia się informacje wymienione w lit. a), oraz odpowiednie kryteria oceny ryzyka, w tym:

— zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem, co może obejmować certyfikację lub systemy zweryfikowane przez strony trzecie dotyczące zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem,

— powszechność nielegalnego pozyskiwania poszczególnych gatunków drzew,

— powszechność nielegalnego pozyskiwania lub nielegalnych praktyk w kraju pozyskania lub regionie pozyskania drewna w danym kraju, w tym analizę powszechności konfliktu zbrojnego,

— sankcje nałożone przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Radę Unii Europejskiej w odniesieniu do zakazu przywozu i wywozu drewna,

— złożoność łańcucha dostaw drewna i produktów z drewna;

- c) z wyjątkiem sytuacji, w których ryzyko określone w trakcie procedur oceny ryzyka, o których mowa w lit. b), jest nieistotne, procedury ograniczania ryzyka obejmują zestaw odpowiednich i proporcjonalnych środków i procedur, mające na celu skuteczne zminimalizowanie tego ryzyka i mogą dotyczyć konieczności przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów lub poddania weryfikacji przez stronę trzecią.

2. Szczegółowe przepisy niezbędne do zapewnienia jednolitego wykonania ust. 1, z wyjątkiem dalszych właściwych kryteriów oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1 lit. b) zdanie drugie niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2. Przepisy te przyjmuje się do dnia 3 czerwca 2012 r.

3. Uwzględniając zmiany sytuacji na rynku i doświadczenie zdobyte w czasie wdrażania niniejszego rozporządzenia, a w szczególności poprzez wymianę informacji, o których mowa w art. 13, oraz w czasie składania sprawozdań, o których mowa w art. 20 ust. 3, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 290 TFUE w zakresie dalszych właściwych kryteriów oceny ryzyka, które mogą być niezbędne do uzupełnienia kryteriów, o których mowa w ust. 1 lit. b) zdanie drugie niniejszego artykułu, w celu zapewnienia skuteczności systemu zasad należytej staranności.

W odniesieniu do aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym ustępie, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 15, 16 i 17.

Artykuł 7

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ lub właściwe organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Do dnia 3 czerwca 2011 r. państwa członkowskie przekazują Komisji nazwy i adresy właściwych organów. Państwa członkowskie poinformują Komisję o wszelkich zmianach nazw i adresów właściwych organów.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej, w tym także w Internecie, wykaz właściwych organów. Wykaz ten jest regularnie aktualizowany.

Artykuł 8

Organizacje monitorujące

1. Organizacja monitorująca:

a) utrzymuje i regularnie ocenia system zasad należytej staranności określony w art. 6 i przyznaje podmiotom prawo do stosowania tego systemu;

b) weryfikuje, czy podmioty te właściwie stosują system zasad należytej staranności;

c) w przypadku gdy podmiot nie stosuje właściwie swojego systemu zasad należytej staranności, podejmuje odpowiednie działania, w tym powiadamia właściwe organy, jeżeli podmiot ten znacząco lub wielokrotnie uchybił swoim obowiązkom.

2. Organizacja może wystąpić o to, by uznano ją za organizację monitorującą, jeżeli spełnia ona następujące wymogi:

a) ma osobowość prawną, i prowadzi zgodną z prawem działalność na terytorium Unii;

b) posiada odpowiednią wiedzę specjalistyczną i jest zdolna do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 1; oraz

c) zapewnia, aby przy wykonywaniu swoich zadań nie zaistniały jakiegokolwiek konflikty interesów.

3. Po zasięgnięciu opinii odnośnego państwa członkowskiego (odnośnych państw członkowskich) Komisja uznaje za organizację monitorującą wnioskodawcę, który spełnia wymogi określone w ust. 2.

Komisja przekazuje decyzję o uznaniu organizacji monitorującej właściwym organom wszystkich państw członkowskich.

4. Właściwe organy przeprowadzają regularne kontrole w celu sprawdzenia, czy organizacje monitorujące działające pod ich jurysdykcją nadal wykonują zadania określone w ust. 1 i spełniają wymogi określone w ust. 2. Kontrole mogą być przeprowadzane także w przypadku gdy właściwe organy państw członkowskich są w posiadaniu informacji, w tym uzasadnionych zastrzeżeń stron trzecich, lub gdy odnotowały niedociągnięcia we wdrażaniu przez podmioty systemu zasad należytej staranności ustanowionego przez organizację monitorującą. Sprawozdanie z kontroli udostępnia się zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE.

5. Jeżeli właściwy organ stwierdza, że organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań określonych w ust. 1 lub nie spełnia już wymogów określonych w ust. 2, niezwłocznie informuje Komisję.

6. Komisja cofa uznanie organizacji monitorującej, w szczególności w oparciu o informacje dostarczone na mocy ust. 5, gdy stwierdzi, że organizacja monitorująca nie wykonuje już zadań określonych w ust. 1 lub nie spełnia już wymogów określonych w ust. 2. Przed cofnięciem uznania organizacji monitorującej Komisja informuje państwa członkowskie, których to dotyczy.

Komisja przekazuje decyzję o cofnięciu uznania organizacji monitorującej właściwym organom wszystkich państw członkowskich.

7. Aby uzupełnić zasady proceduralne w odniesieniu do uznawania i cofania uznawania organizacji monitorujących oraz, jeśli wymaga tego doświadczenie, aby je zmienić, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 290 TFUE, zapewniając przy tym, aby uznawanie i wycofywanie uznawania dokonywało się w uczciwy i przejrzysty sposób.

W odniesieniu do aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym ustępie, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 15, 16 i 17. Akty te przyjmuje się do dnia 3 marca 2012 r.

8. Szczegółowe przepisy dotyczące częstotliwości i charakteru kontroli, o których mowa w ust. 4, niezbędnych do zapewnienia skutecznego nadzoru nad organizacjami monitorującymi i jednolitego wykonania tego ustępu, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną, o której mowa w art. 18 ust. 2. Przepisy te przyjmuje się do dnia 3 czerwca 2012 r.

Artykuł 9

Wykaz organizacji monitorujących

Komisja publikuje wykaz organizacji monitorujących w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C oraz udostępnia go na swojej stronie internetowej. Wykaz ten jest regularnie aktualizowany.

Artykuł 10

Kontrola podmiotów

1. Właściwe organy przeprowadzają kontrole w celu sprawdzenia, czy podmioty spełniają wymogi określone w art. 4 i 6.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza się zgodnie z poddawanym okresowym przeglądom planem

w oparciu o podejście uwzględniające ryzyko. Ponadto kontrole mogą być również przeprowadzane w przypadku gdy właściwy organ jest w posiadaniu stosownych informacji, w tym uzasadnionych zastrzeżeń dostarczonych przez strony trzecie, dotyczących spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia przez podmiot.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować między innymi:

a) analizę systemu zasad należytej staranności, w tym ocenę ryzyka i procedury ograniczania ryzyka;

b) analizę dokumentacji i zapisów, wykazujących właściwe funkcjonowanie systemu zasad należytej staranności i procedur;

c) kontrole wrywkowe, w tym kontrole w terenie.

4. Podmioty udzielają wszelkiej pomocy koniecznej do ułatwienia przeprowadzenia kontroli, o których mowa w ust. 1, w szczególności w zakresie dostępu do budynków i przedstawiania dokumentacji lub zapisów.

5. Bez uszczerbku dla art. 19, w przypadku gdy w następstwie kontroli, o których mowa w ust. 1, stwierdzono niedociągnięcia, właściwe organy mogą wezwać podmiot do podjęcia działań zaradczych. Ponadto w zależności od charakteru stwierdzonych niedociągnięć, państwa członkowskie mogą podjąć natychmiastowe środki tymczasowe obejmujące między innymi:

a) konfiskatę drewna i produktów z drewna;

b) zakaz wprowadzania do obrotu drewna i produktów z drewna.

Artykuł 11

Zapisy z kontroli

1. Właściwe organy prowadzą zapisy z kontroli, o których mowa w art. 10 ust. 1, wskazując w szczególności ich charakter i wyniki, a także wszelkie powiadomienia o działaniach zaradczych wydane na mocy art. 10 ust. 5. Zapisy ze wszystkich kontroli są przechowywane przez co najmniej pięć lat.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są udostępniane zgodnie z dyrektywą 2003/4/WE.

Artykuł 12

Współpraca

1. Właściwe organy współpracują ze sobą, z organami administracyjnymi państw trzecich i z Komisją w celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

2. Właściwe organy wymieniają z właściwymi organami innego państwa członkowskiego lub innych państw członkowskich oraz z Komisją informacje o poważnych niedociągnięciach stwierdzonych w trakcie kontroli, o których mowa w art. 8 ust. 4 oraz art. 10 ust. 1, oraz o rodzajach sankcji nałożonych zgodnie z art. 19.

Artykuł 13

Pomoc techniczna, doradztwo i wymiana informacji

1. Bez uszczerbku dla obowiązku podmiotu w zakresie postępowania z należytą starannością zgodnie z art. 4 ust. 2, państwa członkowskie, w stosownych przypadkach przy wsparciu Komisji, mogą zapewniać pomoc techniczną i inne wsparcie oraz doradztwo na rzecz podmiotów, z uwzględnieniem sytuacji małych i średnich przedsiębiorstw, tak aby ułatwić podmiotom osiągnięcie zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia, w szczególności w związku z wdrażaniem systemu zasad należytej staranności zgodnie z art. 6.

2. Państwa członkowskie, w stosownych przypadkach przy wsparciu Komisji, mogą ułatwiać wymianę i rozpowszechnianie stosownych informacji na temat nielegalnego pozyskiwania drewna, w szczególności w celu wsparcia podmiotów w ocenie ryzyka, jak określono w art. 6 ust. 1 lit. b), oraz na temat najlepszych praktyk dotyczących wdrażania niniejszego rozporządzenia.

3. Pomoc jest zapewniana w sposób, który nie prowadzi do narażenia na szwank zadań właściwych organów i zachowuje ich niezależność w egzekwowaniu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Zmiany w załączniku

Aby uwzględnić, z jednej strony, doświadczenie zdobyte w ramach wdrażania niniejszego rozporządzenia, w szczególności zdobyte podczas składania sprawozdań, o których mowa w art. 20 ust. 3 i 4, oraz poprzez wymianę informacji, o których mowa w art. 13, oraz, z drugiej strony, w związku ze zmianami właściwości technicznych, użytkownikowych końcowych i procesów produkcji drewna i produktów z drewna, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 290 TFUE poprzez zmianę i uzupełnianie wykazu drewna i produktów z drewna zamieszczonego w załączniku. Takie akty nie mogą stwarzać nieproporcjonalnego obciążenia podmiotów.

W odniesieniu do aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym artykule, zastosowanie mają procedury ustanowione w art. 15, 16 i 17.

Artykuł 15

Wykonywanie oddelegowanych uprawnień

1. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6 ust. 3, art. 8 ust. 7 i art. 14, przysługuje Komisji przez okres siedmiu lat od dnia 2 grudnia 2010 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące oddelegowanych uprawnień nie później niż trzy miesiące przed upływem okresu trzech lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada cofnie je zgodnie z art. 16.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja zgłasza go jednocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

3. Uprawnienie do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 16 i 17.

Artykuł 16

Odwołanie delegacji uprawnień

1. Delegacja uprawnień, o których mowa w art. 6 ust. 3, art. 8 ust. 7 i art. 14, może zostać w każdej chwili odwołana przez Parlament Europejski lub przez Radę.

2. Instytucja, która wszczęła procedurę wewnętrzną mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu delegacji uprawnień, dokłada starań, aby poinformować drugą instytucję i Komisję w rozsądnym czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając, które oddelegowane uprawnienia mogłyby zostać odwołane, i wskazując ewentualne przyczyny odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Ma ona skutek natychmiastowy lub staje się skuteczna od późniejszej daty w niej określonej. Nie wpływa na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 17

Sprzeciw wobec aktów delegowanych

1. Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten wydłuża się o dwa miesiące.

2. Jeżeli po upływie tego terminu Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie zamierzają wyrażać sprzeciwu.

3. Jeżeli Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się aktowi delegowanemu, akt ten nie wchodzi w życie. Instytucja, która się sprzeciwiła, wskazuje powody sprzeciwu wobec aktu delegowanego.

Artykuł 18

Komitety

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Egzekwowania Prawa, Zarządzania i Handlu w Dziedzinie Leśnictwa (FLEGT) ustanowiony na mocy art. 11 rozporządzenia (WE) nr 2173/2005.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem art. 8 tej decyzji.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 19

Sankcje

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki niezbędne do ich wdrożenia.

2. Przewidziane sankcje administracyjne muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające i mogą obejmować między innymi:

a) grzywny proporcjonalne do szkód dla środowiska, do wartości drewna lub produktów z drewna, których to dotyczy, oraz do strat w zakresie podatków i strat gospodarczych wynikających z naruszenia; poziom takich grzywien wylicza się w taki sposób, aby zapewnić skuteczne pozbawienie podmiotów, które są odpowiedzialne za naruszenia, korzyści ekonomicznych uzyskanych w wyniku dopuszczenia się przez nich poważnych naruszeń, bez uszczerbku dla uznanego prawa do wykonywania zawodu, oraz stopniowo zwiększa się poziom takich grzywien w przypadku ponownego poważnego naruszenia;

b) konfiskatę drewna i produktów z drewna, których to dotyczy;

c) natychmiastowe zawieszenie zezwolenia na prowadzenie działalności handlowej.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach i przekazują niezwłocznie informacje o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

Artykuł 20

Składanie sprawozdań

1. Począwszy od dnia 3 marca 2013 r., co dwa lata do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdania ze stosowania niniejszego rozporządzenia w poprzednich dwóch latach.

2. Na podstawie tych sprawozdań Komisja sporządza sprawozdania przedstawiane co dwa lata Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Opracowując sprawozdanie, Komisja uwzględnia postęp w zakresie zawierania i funkcjonowania FLEGT VTA zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2173/2005 oraz ich wkład w zminimalizowanie obecności nielegalnie pozyskanego drewna i pochodzących z niego produktów na rynku wewnętrznym.

3. Do dnia 3 grudnia 2015 r., a następnie co sześć lat, Komisja na podstawie sprawozdań i doświadczeń w stosowaniu niniejszego rozporządzenia będzie przeprowadzać przegląd jego funkcjonowania i skuteczności, w tym również w zapobieganiu wprowadzaniu do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna lub pochodzących z niego produktów. W szczególności rozważy ona konsekwencje administracyjne dla małych i średnich przedsiębiorstw oraz dla zakresu produktów. Sprawozdaniom mogą towarzyszyć, w razie potrzeby, odpowiednie wnioski ustawodawcze.

4. Pierwsze sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, obejmują ocenę obecnej sytuacji gospodarczej i handlowej Unii w odniesieniu do produktów wymienionych w rozdziale 49 Nomenklatury scalonej, uwzględniając w szczególności konkurencyjność odnośnych sektorów, aby rozważyć ich ewentualne ujęcie w wykazie drewna i produktów z drewna, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie, o którym mowa w pierwszym akapicie, obejmuje również ocenę skuteczności zakazu wprowadzania do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna i pochodzących z niego produktów, jak określono w art. 4 ust. 1, a także systemów zasad należytej staranności, określonych w art. 6.

Artykuł 21

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 marca 2013 r. Jednakże art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 1, art. 8 ust. 7 oraz art. 8 ust. 8 stosuje się od dnia 2 grudnia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 20 października 2010 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

O. CHASTEL
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Drewno i produkty z drewna, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, sklasyfikowane w Nomenklaturze scalonej określonej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾

- 4401 Drewno opałowe w postaci kłód, szczap, gałęzi, wiązek chrustu lub w podobnych postaciach; drewno w postaci wiórów lub kawałków; trociny, drewno odpadowe i ścinki drewniane, nawet aglomerowane w kłody, brykiety, granulki lub w podobne formy
 - 4403 Drewno surowe, nawet pozbawione kory lub bieli, lub zgrubnie obrobione
 - 4406 Podkłady kolejowe lub tramwajowe, z drewna
 - 4407 Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo, o grubości przekraczającej 6 mm
 - 4408 Arkusze na forniry (włącznie z otrzymanymi przez cięcie drewna warstwowego), na sklejkę lub na podobne drewno warstwowe i inne drewno, przetarte wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane, łączone na długość lub łączone stykowo, o grubości nieprzekraczającej 6 mm
 - 4409 Drewno (włącznie z klepkami i listwami na parkiet, niepołączonymi), kształtowane w sposób ciągły (z wypustem, rowkiem, ze ściętymi krawędziami, zaokrąglone, ze złączami w jaskółczy ogon i podobne) wzdłuż dowolnej krawędzi, końców lub powierzchni, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo
 - 4410 Płyta wiórowa, płyta o wiórach zorientowanych („oriented strand board” OSB) i podobna płyta (na przykład płyta płatkowa (płyta ze średniodużych wiórów „waferboard”) z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet aglomerowanych żywicami lub innymi organicznymi substancjami wiążącymi
 - 4411 Płyta pilśniowa, z drewna lub pozostałych zdrewniałych materiałów, nawet związana za pomocą żywic lub innych substancji organicznych
 - 4412 Sklejka, płyty fornirowane i podobne drewno warstwowe
 - 4413 00 Drewno utwardzone w postaci bloków, płyt, desek lub kształowników profilowanych
 - 4414 00 Ramy do obrazów, fotografii, lusterek lub podobnych przedmiotów, drewniane
 - 4415 Skrzynie, pudła, klatki, bębny i podobne opakowania, z drewna; bębny do kabli, z drewna; palety, palety skrzyniowe i pozostałe platformy ładunkowe, z drewna; nadstawki do palet płaskich, z drewna
- (Materiały nie przeznaczone do pakowania stosowane wyłącznie jako materiał do pakowania w celu wspierania, ochrony lub transportu innych produktów wprowadzanych na rynek)
- 4416 00 00 Beczki, baryłki, kadzie, cebry i pozostałe wyroby bednarskie oraz ich części, z drewna, włącznie z klepkami
 - 4418 Wyroby stolarskie i ciesielskie dla budownictwa, z drewna, włącznie z drewnianymi płytami komórkowymi, połączonymi płytami parkietowymi, dachówkami i gontami

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

- Ścier z drewna i papier określone w rozdziałach 47 i 48 Nomenklatury scalonej, z wyjątkiem produktów z bambusa i produktów z odzysku (makulatura i odpady)

 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 i 9403 90 30 meble drewniane

 - 9406 00 20 Budynki prefabrykowane
-